

De vroege en de late regen

Jesaja 44:3a: "Want Ik zal water gieten op het dorstige en stromen op het droge".

Jesaja wordt wel eens "De evangelist onder de profeten" genoemd. Een welverdiende titel is dat. Een prediker van het evangelie was Jesaja al ver voor de Heere Jezus werd geboren in de stille, heilige nacht. Maar hij is niet alleen de evangelist onder de profeten omdat hij zo duidelijk over Christus heeft gesproken, maar niet minder omdat hij zo indringend heeft gesproken over wat Gods Geest doet. U kunt van deze tekst zonder overdrijving zeggen, dat het een pinkstertekst is. Ik herinner me, dat we in een hele droge zomer aan de Waalkade in Nijmegen stonden. Het water lag zo diep, dat je schrok als je over de rand keek. De schepen voeren langzaam. In de Bijbel wordt Gods Geest vaak vergeleken met de regen. Vroeger waren er geen bevoeiingsinstallaties. Van de vroege en de late regen hing het allemaal af. In de Bijbel kom je die twee regenperiodes dan ook telkens tegen. Allereerst de periode van de vroege regen, die in oktober en november zo ongeveer viel en die voor het zich ontwikkelen van het gestrooide zaad noodzakelijk was. En vervolgens de periode van de late regen van maart en april, die voor het rijpen van de gewassen noodzakelijk was.

Jesaja 44:3a: "Want Ik zal water gieten op het dorstige en stromen op het droge".

In een grote geestelijke droogte, kun je zeggen, dat ons land zich bevindt. Ons land is de weg kwijt. De overvloed van het koren van de zeven vette jaren lijkt bijna op. Wij hebben Jozef (d.i. Jezus) nodig om Gods voorraadschuren voor ons open te doen. Meer dan dat wij dat vaak doen, zouden wij God om Zijn geestelijke regen moeten bidden. Wel met name om Zijn late regen. Is het niet zo, dat de vroege regentijd voor wat betreft ons land voorbij is? Eenmaal heeft de kerk zich in ons land gevestigd. Overal getuigen onze mooie kerken daarvan. Maar het is nu zo ingezonken dikwijls. Maar wij moesten maar vurig aan God vragen: "God, ook Uw late regen is er toch nog?!"

"Want Ik zal water gieten op het dorstige en stromen op het droge". Eigenlijk zijn dat twee beloften. De eerste belofte is: "Ik zal water gieten op het dorstige". Het kan zijn, dat er in uw Bijbeltje "De dorstige" staat. Dat is meer persoonlijk. Maar het maakt niet veel uit. "Het dorstige" of "De dorstige" is degene in wiens leven God al is begonnen met te werken. Deze dorstige heeft dorst gekregen. Want dat heeft hij gekregen van God. Werkelijk een geestelijk verlangen is er in hem ontstaan. God geeft ons niet alleen water; maar Hij geeft ons ook dorst (of we dat nu graag hebben of niet). U en ik hebben vaak een

Het negende nummer van de 73ste jaargang van "Kracht naar Kruis" ontvangt u hierbij.

Dit nummer staat in het licht van de tijd na Pinksteren getuige de meditatie, de artikelen en gedichten.

We vinden in dit nummer de bekende rubrieken, ds Van Amstel schrijft over "beleefde Psalmen", ds Harinck over de doorwerking van de apostolische prediking in de Oude Kerk, terwijl onze medewerkster Marianne Tanis ons geheugen wil opfrissen.

Moge Gods Geest ons allen vervullen!

Eindredacteur
ds. J. Oosterbroek

heel ander verlangen. Het verkeerde verlangen naar eer en wraak en aanzien en geld. Dat is allemaal een kenmerk van ons geestelijk dood-zijn. Een jongen zei: "De zondag is mijn gelukkigste dag. Dan mag bij ons thuis de computer niet aan. Dan ga ik naar de kerk met mijn vrienden. Dan hoef ik een dag niet te kijken". Dat is wel een hele diepe natuurlijk. Want u voelt wel, wat een verscheurd leven zo iemand heeft.

Maar hier is er een geestelijk verlangen gekomen. Een verlangen naar God. Verlangen u en ik ook naar een nieuw, ander leven? En naar Jezus Christus; en dat Hij ons doel en onze trots is? Zet uw lege emmer maar bij God neer. Zou Hij niet een stroom van zegen aan u kunnen geven?! Wij zeggen wel eens: "Het giet!" Nu, dat doet het ook hier. Zuinig gaat het er hier niet aan toe. Overvloedig giet God Zijn zegeningen op Zijn arme volk uit.

Maar wanneer je die dorst, dat verlangen niet hebt? Kijk eens goed: God

doet er nog een belofte bij juist voor zulke mensen. Een belofte voor wie zo ontzettend arm is, dat hij zelfs geen dorst heeft. Een belofte dus voor onbekeerde mensen met een leeg en dor hart. "Ik zal stromen gieten op het droge".

In de Bijbel zijn er veel beloften voor bepaalde categorieën van mensen bestemd. Min of meer voorwaardelijke beloften zijn dat. Maar ik moet het wel goed zeggen. Die beloften zijn niet voorwaardelijk in de zin van dat je zelf eerst, voordat je bij God komt, toch nog wat moet doen. Maar ze zijn wel voorwaardelijk in de zin van dat er een bepaalde gesteldheid van je hart in zulke beloften wordt voorondersteld. "Keer terug, afkerige kinderen, Ik zal u van uw afdwalingen genezen" (Jer.3:22); dat is er zo een. Maar de mooiste beloften zijn de beloften die zelfs niet eens aan een bepaalde gesteldheid van ons hart zijn gekoppeld, maar die iedereen vrij roepen om te komen. "Ik zal stromen gieten op het droge". "Op het droge". Dus de grond is keihard. Misschien is dat ook in ons leven wel zo. U bent misschien iemand bij wie er naar God toe helemaal geen opening is. Maar dat is voor God geen reden om u over te slaan. Met bakken tegelijk giet God Zijn Geest uit.

Als het in de woestijn wel eens regent, begint alles ineens groen te worden en te bloeien. Want de in het zand verborgen zaadjes gaan ontkiemen. Al die preken die u in uw leven al gehoord hebt, liggen in uw hart misschien ook wel te wachten tot het water van Gods Geest er op valt. Als Gods Geest komt, wordt ons hart week. De pijn gaan wij dan voelen van de zonde. Uitgedreven worden wij dan tot Christus en wij roepen om de genade van de Heilige Geest. En dan wordt het druk op de catechisatie en dan wordt elke zondag het huis van God vol.

In het laatste van onze tekst is er trouwens nog een derde, hele mooie belofte voor de kinderen van de gemeente, die de Heere wel heel in het bijzonder met liefde beschouwt. "Ik zal Mijn Geest op uw nageslacht gieten en Mijn zegen op uw nakomelingen". God moet wel heel veel om onze jonge mensen, geven, dat Hij dat zo zegt. En het einde is wat in het laatste boek staat van de Bijbel: "Zij

zullen geen honger of dorst meer hebben, en geen zonnesteek of enige hitte zal hen treffen. Want het Lam, Dat in het midden van de troon is, zal hen weiden en zal hen geleiden naar de levende waterbronnen en God zal alle tranen van hun ogen afwissen" (Openb.7:16 en 17).

Brandwijk
ds. J.A.H. Jongkind

DAAROM IS PINKSTEREN EEN FEEST

*Als God Zijn Geest niet had gezonden,
waar hadden wij de zin gevonden,
het doel van onze aardse gang?
Hoe zouden wij Het Leven vinden,
want wie zou ons met God verbinden?
Wij bleven dwalen, moe en bang.*

*Wat Christus deed zou zijn vergeten,
wie zou van zond'en schulden weten
laat staan van schuldvergiffenis?
En was er al iets opgeschreven
zou 't ons dan raken, ons iets geven?
Was het niet slechts, geschiedenis?*

*Maar nee...God heeft Zijn Geest gegeven.
De Bijbel is voor ons geschreven.
Wij mogen, door de Geest geleid,
ervarend luisteren en lezen
hoe God ons wezen wil genezen
en richten naar de eeuwigheid.*

*Die ons de weg wijst, ons leert bidden,
Hij Die ons troost, is in ons midden.
Daarom is Pinksteren een feest
omdat God het zo blijft herhalen, O
HEER', geef stem....*

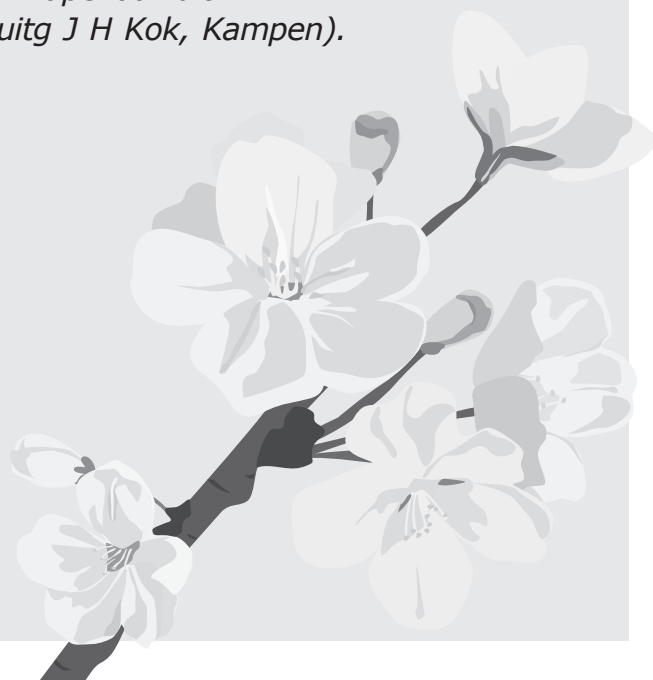
*O Heer', geef stem aan mijn verlangen,
Dat naar U uitgaat dag en nacht.
Ik hoor het ruischen Uwer gangen;
'k Weet U nabij, o Heer', ik wacht!*

*O, nu een lied om U te loven!
O, nu een stem, die U behaagt!
Die, met een geestdrift niet te dooven,
Mijn liefd' in liedren tot U draagt!*

*Ja, geef Gij stem aan dat verlangen,
Dat van Uw naadren reeds geniet!
't Is zaligheid van U 't ontvangen.
Zij 't slechts de weelde van een lied!*

*Mocht ik een harp zijn in Uw Handen,
Die naar Uw wil jubelt of klaagt,
Die spelen zal door deze landen
Alleen het lied, dat U behaagt.*

*A Wapenaar uit HET BETERE LAND
(uitg J H Kok, Kampen).*

Belijden en Beleven

ONS BIDDEN EN DE HEMELVAART VAN CHRISTUS (7)

Wij willen in deze serie over het gebed en ons bidden stilstaan bij de geweldige betekenis die de heilsfeiten hebben voor ons gebedsleven.

Als het om het Hemelvaartsfeest en feit wat we onlangs hebben gevierd dan komen we als vanzelf bij artikel 26 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis terecht.

De vraag komt dan op of u misschien een tussenpersoon kent of hebt die een goed woord bij de Vader voor u spreken kan? Een Voorbidder, een Advocaat, een Tussenpersoon die het voor u opneemt in het gericht?

Artikel 26 zegt heel duidelijk: U kunt bij Christus terecht. Bij wie kunt u immers beter terecht dan bij Hem Die Koning is van hemel en aarde? Er is nergens in hemel of op aarde die ons liever heeft dan deze Christus. Wie heeft ons meer bemind dan Hij? Hij gaf Zijn leven zelfs voor vijanden. Zoekt u een Middelaar Die macht en aanzien heeft? Wie heeft daar zoveel van als Hij Die aan de rechterhand van God is. Wie hoort God liever dan Zijn eigen beminde Zoon? Zo getuigt artikel 26 op zo'n heerlijke manier.

Als Hij uw Bemiddelaar / Tussenpersoon is, dan zit u goed. Want wie zal eerder door God verhoord worden dan Gods eigen welbeminde Zoon (zo art.26 NGB). God Zelf heeft Hem aangesteld als de opperste Advocaat, Die zelfs de zaak van de vuilste zondaar in het kort geding van God wint?!

Het machtige geloofsartikel over Christus als enige betrouwbare Voorbidder wil u en mij verlossen van elk vertrouwen op eigen vlees en van elk wantrouwen (ongeloof) jegens deze Heiland van zondaren. De enige Voorbidder Christus Jezus wordt u voor de voeten en aan uw hart gelegd.

Lees nog eens goed, kleingelovigen onder ons wat artikel 26 NGB ons verkondigt van Jezus' Hoge priesterschap. Hij is met al uw zwakheden en onmogelijkheden bekend. 'Want wij hebben geen Hogepriester die geen medelijden kan hebben met onze zwakheden, maar die in alle dingen gelijk als wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde (Hebr. 4 : 14vv)).

Johannes Calvijn schrijft ergens in zijn Institutie: 'Onder Christus' leiding kunnen wij tot God naderen in het vertrouwen, dat ons niets zal worden geweigerd, dat we in de Naam van zo'n Voorbidder vragen, omdat de Vader Hem niets weigeren kan. Daardoor kunnen wij bidden, vervuld van vaste hoop. Want als we denken aan de huiveringwekkende majesteit van God, kunnen we niet anders dan sidderen en ons onwaardig voelen. Maar snelt Christus tussenbeide, dan verandert Hij de troon van de ontzagwekkende heerlijkheid in een genadetroon'.

Ga dan maar vrijmoedig toe in volle geloofszekerheid. Niemand komt tot de Vader dan door Hem. Hij is de weg... Laat ons geen andere Advocaat zoeken. U begrijpt wel, dat artikel 26 NGB geschreven is tegen de achtergrond van de zg. heiligenaanbidding van de RK

Middeleeuwen. Art. 26 wil daar niets van weten.

Volgens de officiële RK leer werd aan de heiligen van wie velen een beeld was opgericht in de kerken, geen goddelijke aanbidding bewezen, maar werden ze alleen vereerd. Die beelden waren de zg. 'boeken der leken'. Bijv. Willibrordus als schutpatroon van Nederland. In de tijd van de Hervorming werden evenwel die beelden in de kerken door protestanten met de grond gelijk gemaakt, zijnde overtreding van het tweede gebod en daarom godslasterlijk. De afbeelding (hierboven) is een bekende voorstelling van de beeldenstorm in Antwerpen.

U moet bij Christus alleen zijn. Hij is gewillig om u en mij met onze zondelast voor Zijn rekening te nemen. Hij wil het ook graag voor ons opnemen en van ons overnemen. Neemt u allemaal vooral toch de moeite om met zegen voor uw geestelijk leven u te verdiepen in de schitterende Bijbelteksten die genoemd worden in artikel 26, vooral die uit Hebreëën.

Helaas, hebben ook wij, protestanten soms onze heiligen en voorbidders van wie we al te veel verwachten. Als voor u soms alle toegangswegen tot Gods genadetroon gesloten lijken, gaat u wel-

licht te rade bij aardse raadgevers. Misschien hebt u ook wel een 'moeder Israël', die u wel eens kenbaar heeft gemaakt, dat ze goede gedachten over u heeft. Maar gaat zo niet onwillekeurig haar oordeel een rustpunt van uw hart worden? En is dat dan veel anders dan: Christus verlaten om een ander te nemen (zoals art.27 van de NGB het zegt)? Waakt daarvoor.

Als u uw Bijbel ook maar enigszins kent, weet u, dat we gewaarschuwd worden voor al te grote verering van Gods heiligen. Was de apostel Paulus niet zo'n heilige? Maar in Lystre (Hand.14), toen de mensen hem en Barnabas als godheden vereerden na de wonderlijke genezing van een kreupelgeborene, zei Paulus: 'Mannen, waarom doet gij deze dingen? Wij zijn ook mensen van gelijke bewegingen als gij.' En als de grijze apostel Johannes op Patmos neervalt om de engel die hij ontmoet te aanbidden, zegt die engel tegen hem: 'Zie, dat gij het niet doet; want ik ben uw mededienstknecht en van uw broeders de profeten, en van hen die de woorden van dit boek bewaren; aanbid God.'

Aanbiddelijk is in alle opzicht onze gezegende Zaligmaker Jezus Christus. Dat mag onze slotsom zijn. Maar dan ook Hij alleen en niet Maria.

Maar laten we nooit vergeten, dat de Bijbel ons zelfs van Maria, de moeder des Heeren, de gezegende onder de vrouwen, voorhoudt, dat zij gaarne terugtreedt voor de uit haar geboren Jezus, onze Heiland, de enige Hogepriester. Het valt ons op, dat Jezus Maria een en andermaal 'vrouw' noemt i.p.v. moeder.

Wat overblijft is de goede raad van Gods Woord om met vrijmoedigheid toe

te gaan tot de troon der genade om geholpen te worden ter bekwaamer tijd (Hebr. 4).

In het boekje *Rondom de Enge Poort* (blz. 45) vertelt C.H. Spurgeon van een man die in een donkere nacht verdwaalde en – naar hij meende – terecht kwam bij de rand van een afgrond. Elk ogenblik dacht hij daarin te vallen. Wat deed hij? Hij greep zich vast aan een tak van een oude boom. En daar hing hij uren lang, bang dat

hij, als hij zou loslaten, te pletter zou vallen. Tenslotte kon hij het niet langer volhouden, liet de tak waaraan hij hing los en viel op een paar meter onder hem zich bevindende met mos bedekte glooiing. Hij had zich dus gerust veel eerder kunnen laten vallen. Laat alles los, behalve Christus, en val in Zijn liefdesarmen.

Harderwijk
ds. J. Oosterbroek

HET WACHTWOORD DER HERVORMERS:

Eens was ik een vreemd'ling voor God en mijn hart.

Ik kende geen schuld en 'k gevoelde geen smart.

Ik vroeg niet: "Mijn ziele, doorziet gij uw lot?

Hoe zult gij rechtvaardig verschijnen voor God?"

Al sprak daar een stem uit de heilige blaân

van 't Lam, met de zonden der wereld belaân,

ik zocht bij de kruispaal geen veilige wijk,

'k stond blind en van verre, in mij zelve zo rijk.

Ik deed als Jeruzalems dochters weleer, ik weend' om de pijn van mijn lijdende Heer,

maar dacht er niet aan, dat ik zelf door mijn schuld

Zijn kroon had gevlochten, Zijn beker gevuld.

Maar toen mij God Geest aan mij zelf had ontdekt,

toen werd in mijn ziele de vreze gewekt. Toen voeld' ik wat eisen Gods heiligheid deed.

Daar werd al mijn deugd een wegwerpelijk kleet.

Toen vlucht' ik tot Jezus. Hij heeft mij gered!

Hij heeft mij verlost van het vonnis der wet!

Mijn heil en mijn vreugd' en mijn leven werd Hij.

Ik boog m', en geloofd', en mijn God sprak mij vrij!

Nu ken ik die waarheid, zo diep als gewis,

dat Christus alleen mijn gerechtigheid is. Nu tart ik de dood, nu verwin ik het graf.

Nu neemt mij geen satan de zegekroon af.

Nu reis ik getroost onder 't heiligend kruis

naar 't erfgoed hierboven, naar 't Vaderlijk huis.

Mijn Jezus geleidt mij door d' aardse woestijn.

"Gestorven voor mij!" zal mijn zwanenzang zijn

(Robert Murray McCheyne- 1813 - 1843)

Draagt elkanders lasten

Beste lezer,

U kent dat wel: een kudde schapen op de hei, een herder met zijn staf, een schapenhond. Een prachtig beeld. David gebruikt dat ook om daarmee iets van Gods eigenschappen te laten zien. De Heere zal ervoor zorgen dat ons niets zal ontbreken: grazige weiden, zeer stille wateren. Als het pad moeilijk wordt is God met mij, ja Zijn stok en staf die vertroosten mij. David zingt dan nóg verder, geleid door de Geest: Immers zullen mij het goede en de weldadigheid volgen al de dagen mijns levens; en ik zal in het huis des HEEREN blijven in lengte van dagen!

Ik wens u allen Gods zegenende nabijheid toe!

Ik droomde eens en zie
ik liep aan 't strand bij lage tij.
Ik was daar niet alleen,
want ook de Heer' liep aan mijn zij.

We liepen samen het leven door,
en lieten in het zand,
een spoor van stappen; twee aan twee,
de Heer' liep aan mijn hand.

Ik stopte en keek achter mij,
en zag mijn levensloop,
in tijden van geluk en vreugde,
van diepe smart en hoop.

Maar als ik het spoor goed bekeek,
zag ik langs heel de baan,
daar waar het juist het moeilijkst was,
maar één paar stappen staan.

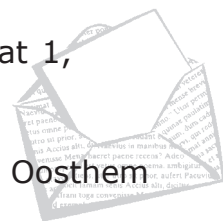
Ik zei toen "Heer' waarom dan toch?
Juist toen ik U nodig had,
juist toen ik zelf geen uitkomst zag,
op het zwaarste deel van mijn pad..."

De Heer' keek toen vol liefde mij aan,

en antwoordde op mijn vragen;
"Mijn lieve kind, toen het moeilijk was,
toen heb Ik jou gedragen..."

Brievenbus

Carla Thoen, Fresiastraat 1,
2685 XJ Poeldijk
Mestje Wijnja Dijkstra,
De Cingel 26, 8618 NK Oosthem

Puzzelhoek

Voor deze puzzel moet u in het Oude Testament op zoek gaan naar de antwoorden. De oplossing vormen de eerste letters van de antwoorden. U kunt de oplossing insturen tot 1 juli.

1. Deze vrouw was richteres (Richt. 4)
2. Deze profeet voer ten hemel op (2 Kon. 2)
3. Wat bouwde Salomo voor de Heere (werd later tempel genoemd) (1 Kon. ^)
4. Met welke Jodin trouwde Ahasveros? (Esther 2)
5. Wie bestrafte de Israëlieten bij de plaats Bochim? (Richt. 2)
6. Schoondochter van Naomi. (Ruth. 1)
7. Zoon van Abraham en Sara (Ge. 21)
8. Opvolger van David (1Kon. 1)
9. Welke ziekte kreeg Gehazi als straf van God? (5 Kon. 5)
10. Toen Elisa hout in het water gooide, kwam dit metaal boven drijven (2 Kon. 6)

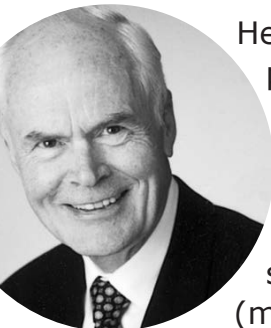
*Niet: wat zal de wereld zeggen,
maar: wat zal God zeggen,
behoort steeds de vraag te
zijn, die wij bij al onze
handelingen stellen.*

11. Naar welke grote stad moest Jona gaan? (Jona 1)
12. Moeder van Samuël (1 Sam. 2)
13. Deze man had 30 zonen (Richt. 12)
14. Ik ben een van Saron (Hoogl. 2)
15. Deze vogel kwam met een olijfblad terug naar de Ark (Gen. 8)
16. Naar dit land werd Jozef afgevoerd (Gen. 39)
17. Vrouw van Izak (Gen. 24)

De oplossing van de vorige puzzel is:
"Alles wat adem heeft love den Heere"

Vriendelijke groeten van:
Willeke Breederveld
Capellerij 3
3252 CG GOEDEREDE
telefoon: 0187-492281
email: wbreederveld@solcon.nl

Beleefde psalmen (2)

Het is een zegen wanneer je jong psalmen uit je hoofd leert. En op tal van momenten in staat bent berijmde psalmen zo maar mee te kunnen zingen. Het kan je tot zegen zijn in verscheiden situaties. Zelfs kun je deze dan (mee)zingen in dagen van dementie. Ook dan wanneer een gesprek over de Heere en Zijn dienst niet meer zo gemakkelijk gaat.

Ook op jongere leeftijd kun je veel aan de psalmen hebben. En kunnen deze tot je spreken in moeilijke omstandigheden. Zo had een jong meisje veel aan een psalm, die haar te pas kwam en haar troostte toen ze het hard nodig had. Ze wilde graag de verpleging in en volgde daarvoor een opleiding. Met een aantal meiden hadden ze een huis gehuurd en ieder van de vier had een eigen kamer. Over het algemeen konden ze goed met elkaar overweg. Toch 'stoorden' de andere drie zich aan het gedrag van een gelovige medebewoonster. Niet dat ze zo vaak getuigde met woorden, maar heel haar zijn en haar levenshouding 'sprak'. Daar waren ze niet van gediend. Meestal bleef het bij plagerijen of vervelende opmerkingen. Als je dan een jaar of zestien bent, kan dat 'aankomen'. Ondanks al deze nare dingen,

bleef ze er rustig onder en liet niet merken hoe het een en ander haar raakte. Op een gegeven moment kwam ze vanuit de lessen op haar kamer binnen. Wat hadden de andere meiden gedaan? Ze hadden alles op z'n kop gezet. Om te zien hoe dit christelijke meisje zou reageren. Ze was heel verdrietig toen ze zo thuis kwam. Hoe kunnen anderen met wie je de opleiding volgt, dit je aandoen?

Maar wat gebeurde? Toen ze alles op zich in liet werken (en dat was niet gemakkelijk) kwam ineens een psalm zo maar bij haar binnen en begon en kreeg ze daardoor zoveel troost, dat zij die gemene situatie aankon. Want in haar begon het te zingen met woorden uit Psalm 118:3

'De HEER' is bij mij, 'k zal niet vrezen, de HEER' zal mij getrouw behoeden. Daar God mijn schild en hulp wil wezen, wat zal een nietig mens mij doen?'

Zo kun je zelf in onverwachte gebeurtenissen, waarin je ontredderd bent, getroost leven. Omdat je een psalm, die God zo lang geleden al gaf aan Zijn volk, je uitermate redt uit de nood waarin je terecht bent gekomen. Wanneer je eigen kind of kleinkind ooit in zulke omstandigheden komt te verke-

ren (want aan de jaloezie komt nooit een einde) en zó door de HEERE onderwezen en getroost wordt, kan het tegen de vervolging die soms van dichtbij wordt ervaren als je in de weg van de Heere gaat en je leven daarvan spreekt. Zo kun je de volgende generatie aan de HEERE en aan Zijn zorg toevertrouwen. Want Hij is nog steeds Dezelfde. Hij laat de psalmen niet alleen uit het hoofd

leren, maar past deze ook toe om die momenten waarop wij het zo hard nodig hebben. Juist als je Christus volgt en als volgeling van Hem verdrukking moet ondergaan. Zo doet leven uit de psalmen opleven.

*Ede
ds. J. Van Amstel*

DE TWAALVEN (XIV)

Ds Harinck is al geruime bezig ons te wijzen op de prediking die door de apostelen van Christus na de Pinksterdag is verkondigd aan alle creaturen. Gods Woord keert nooit ledig weer en doet wat Hem behaagt door de dwaasheid van de prediking. Die uitwerking is ook in de latere periode te bemerken bij oudsten, bisschoppen, apologeten en rondreizende predikers.

Liefde tot zielen.

Uit de overgeleverde geschriften omtrent de prediking van oudsten, bisschoppen, apologeten en rondtrekkende predikers blijkt, dat zij gedreven werden door liefde tot de zielen van hun medemensen. Zij zagen de mensen als verloren en gebonden in de machten van zonden en satan, vervreemd van God en zonder hoop in de wereld. Onomwonden verklaarden zij dat de mens onder Gods toorn ligt vanwege zijn zonden. Zij achtten het de voor naamste schuld van de mensen te zijn, dat zij God niet willen erkennen van Wien ze niet onwetend zijn. *Het menselijk geslacht heeft altijd straf van God verdiend, vanwege de menselijke moedwillige ongehoorzaamheid aan God, hun bewust negeren van Hem en hun ondeugden en misdaden die de*

Rechter en Wreker van de zonden beledigen.¹

Ziende op het gevaar waarin de mensen verkeerden, hebben zij getracht hen te bewegen tot het geloof. Zij deden dit met grote ernst, liefde en bewogenheid. Paulus kon zeggen: "Daarom waakt en gedenkt, dat ik drie jaren lang, nacht en dag, niet opgehouden heb een iegelijk met tranen te vermanen" Hand. 20: 31. De predikers hebben de mensen opgezocht in badhuizen, markten en andere ontmoetingsplaatsen en hen gedrongen tot bekering tot God en geloof in Jezus Christus. Zij hebben onomwonden hun zondig leven veroordeeld en hen met grote ernst en liefde opgeroepen tot het geloof in Jezus Christus. In het geschrift van een zekere Clemens wordt ons over een zekere straatprediker het volgende vertelt:

Romeinen, luister! De Zoon van God is gekomen in Judea en Hij heeft het eeuwige leven verkondigd voor allen die het willen aanvaarden, waarna zij dienen te leven overeenkomstig de wil van de Vader die Hem gezonden had. Verander dus uw levenswijze van slecht naar goed, van tijdelijke belangen naar eeuwige belangen. Want u weet dat er één God is in de hemel en in Zijn wereld leeft u met uw zondige

levens voor Zijn heilige ogen. Maar als u berouw hebt en naar mijn raad luistert dan zult u, wedergeboren in een andere wereld en eeuwig leven ontvangen hebbende, onuitsprekelijke zegeningen ontvangen. Maar als u weigert te geloven, dan zullen uw zielen nadat uw lichamen tot ontbinding zijn overgegaan, in de plaats des vuurs geworpen worden waar ze in een eeuwig lijden wroeging zullen hebben over hun ijdele daden.²

De christelijke predikers deden een hartstochtelijk beroep op Joden en heidenen om zich van hun zonden te bekeren en te geloven in Gods Messias, de Heere Jezus Christus. Met Petrus vermaande zij hen: "Wordt behouden van dit verkeerd geslacht!". Het laatste oordeel voor Gods rechterstoel had in die prediking een belangrijke plaats.

Tertullianus schreef aan Scapula, de proconsul van Carthago:

Vergeet de toekomst niet. Wij die zelf niet bevreesd zijn, proberen u niet bang te maken, maar we zouden alle mensen wel willen redden door hen te waarschuwen niet tegen God te strijden.³

Zij hadden verdriet over de verlorenen. Zij pleiten met de mensen om zich tot God te bekeren en het heil van Christus te ontvangen.

Geloof Hem, Die mens en God is, geloof o mens; geloof o mens de levenden God, Die geleden heeft en aangebeden wordt. Geloof, gij slaven, in Hem Die stierf. Geloof mensen van allerlei ras, in Hem Die alleen God is van alle mensen. Geloof en ontvang de verlossing als uw beloning. Zoek God en uw ziel zal leven. Laat ons dan zoeken, opdat wij mogen leven.

In het licht van de eeuwigheid vonden zij het de grootste dwaasheid om zich voor Christus en het Evangelie te schamen. *O, de enorme dwaasheid om je te schamen voor de Heer! Hij biedt vrijheid aan, gij vlucht in slavernij. Hij geeft*

verlossing, gij zinkt neer in ellende. Hij schenkt eeuwig leven, gij wacht op straf en verkiest het vuur dat de Heere bereid heeft voor de duivel en zijn engelen.⁴

We moeten niet denken, dat het Evangelie van de gekruisigde en opgestane Zoon van God alleen door de predikers werd verbreid, die door de kerk daartoe waren aangesteld. Het goede nieuws werd vooral ook door het gewone volk in de wereld verspreid. De grootste bijdrage aan de uitbreiding van het Christendom is niet gekomen van de aangestelde predikers, maar van mannen en vrouwen die op ongekleurde wijze met mensen over hun geloof spraken. Huisvrouwen, soldaten, slaven, arbeiders en boeren waren op hun plaats verkondigers van het geloof in Jezus Christus. En zij bekrachtigden hun woorden met een nieuwe manier van leven. De gelovigen van de eerste eeuwen konden van het heil dat zij in Christus hadden gevonden niet zwijgen. Zelfs niet als hun leven op het spel kwam te staan. Zij waren zo zeker dat zij de ware God dienden; zo overtuigd van de werkelijkheid van de eeuwige dood en het eeuwige leven; zo verwonderd over de liefde van Christus, dat zij er niet van zwijgen konden. Zij geloofden echt, dat de mensen zonder Christus voor eeuwig verloren gingen. Zij konden met Paulus zeggen: "Wij dan wetende de schrik des Heeren, bewegen de mensen tot het geloof".

(wordt vervolgd)

*Kapelle (Zld)
ds C Harinck*

1. Idem, Protrepticus, 9.
2. Tertullianus, apologet, 40.
3. Pseudo Clemens, midden tweede eeuw, een andere Clemens dan de derde bisschop van Rome, Herkennen 1.7.
4. Tertullianus, Ad Scapulam, 3 en 4.

Geheugen 3

Leren luisteren...'

Zoals u waarschijnlijk al begrepen hebt, is luisteren een actieve bezigheid. Na goed te kijken, onze aandacht ergens op te richten volgt nu het luisteren. U zult misschien nu denken: luisteren, dat doe ik toch dagelijks. Dat is ook zo, we hebben het al jong geleerd. Maar er is verschil tussen iets horen en ergens naar luisteren. Iets waar we niet bewust naar luisteren zullen we vaak ook niet onthouden. Het gaat niet automatisch. Aan de andere kant kunnen we als mens we niet altijd bewust luisteren, maar we kunnen het wel proberen. Daarom het is wel goed om er deze maand bij stil te staan. Misschien heeft u iets aan de oefeningen en de tips! We kunnen zeggen dat er nesten zich bevinden in ons geheugen. Hierin wordt informatie opgeslagen. En hoe komt deze informatie nu in zo'n geheugennest? Door er energie in te steken en gemotiveerd te zijn om het te onthouden. Als iets belangrijk voor ons is, bijvoorbeeld de geboorte van een kleinkind, dan zullen we het sneller onthouden. En ook als we bewust kijken, luisteren naar details, dan zullen we het ook beter opslaan. Hierdoor zal ook de latere herinnering levendiger en vollediger zijn. En daar gaat het tenslotte toch allemaal om?! Als u naar een lezing gaat en u weet het onderwerp, bereidt u dan thuis alvast voor. Wat weet u er al van? Dan activeert u 'uw geheugennesten' die met het betreffende onderwerp verbonden zijn. Vraag na afloop gerust om nadere uitleg of praat na met anderen. Om hiermee nog verder te gaan, volgt hier een oefening. Velen van ons gaan weleens naar een lezing van de kerk

of het ouderenwerk. Of u luistert thuis via een communicatiemiddel. Dan kunt u onderstaande oefening uitvoeren.

Oefening 1:

- Probeer u zich het gehoorde in beelden voor te stellen. Beleef de situatie mee. Waar gaat het over? Hoe zou u reageren, wat zou u doen?
- Let op degene die de lezing houdt. Wat vindt hij/zij belangrijk? Gelaatsuitdrukkingen en gebaren laten hierover ook veel zien. Welke dingen worden benadrukt of komen terug in de samenvatting?
- Maak aantekeningen van de belangrijkste punten die gezegd worden. Lees thuis deze regelmatig door. Welke samenhang is er tussen de punten?
- Praat na met andere aanwezigen.

Oefening 2:

Luisteren naar het journaal op de radio of tv. Probeer dit een week dit dagelijks te doen. Maak na elk journaal een korte notitie van de verschillende onderwerpen. Laat dit even liggen. En probeer later op de onderwerpen nogmaals op te schrijven waar het journaal over ging. Vergelijk deze met de gemaakte notities.

Ik hoop dat de oefeningen u helpen om nog beter te luisteren, zodat de informatie belandt in uw 'geheugennesten' en daar later ook weer uit komt. Want dat betekent dat u het onthouden heeft! Wederom wens ik u weer veel succes. Met een hartelijke groet vanuit Goedereede, Marianne Tanis.

STILLE TIJD

*Wat is er vaak een drukte in ons leven,
We zijn soms met van alles in de weer.
Met heel veel zaken zijn we dan omge-
ven en zitten echt niet bij de pakken
neer.*

*Het zijn op zich ook best wel goede
dingen
waarmee we bezig zijn in deze tijd.
Toch kan 't ons geest'lijk leven zo ver-
dringen
en zijn we niet de Heere toegewijd.*

*Er is geen tijd om in Zijn Woord te lezen,
te onderzoeken wat geschreven staat,
om in de stilte eens met God te wezen;
daar zijn we toch het meeste mee
gebaat.*

*'t Zijn toch de Schriften die van Hem
getuigen,
van Jezus Christus, Die het leven is.
Dat wij de tijd dan nemen ons te buigen
over dat heerlijke getuigenis.*

*O God, leer ons eens stil naar U te
luist'ren
in onze dagelijkse stille tijd.
Wil dan Uw Woord in onze harten
fluint'ren,
dat ons mag leiden tot de zaligheid.*

M.A.Groeneweg – de Reuver.
Uit: Als een mosterdzaad.

Colofon

Dagelijks bestuur van de Stichting:

Ds. J. Willemsen, voorzitter, PKN
(hervormd), Dirksland

Ds. J. Oosterbroek, secretaris,
Chr. Geref., Harderwijk

Dhr. M. C. Paul, penningmeester, PKN
(hervormd), Dirksland

Ds. J. A. H. Jongkind, bestuurslid PKN,
(hervormd), Brandwijk

Ds. C. Bos, alg.adjunkt, PKN
(hervormd), Benschop

Eindredacteur:

Ds. J. Oosterbroek, Voorste Wei 23,
3844 JW Harderwijk,
tel. 06 27114366.

Tevens adres voor kopij.

e-mail: oosterbroekj@yahoo.co.uk

Medewerkers:

Ds. J. Van Amstel, Chr. Geref., Ede
Mevrouw W. Breederveld, PKN
(hervormd), Goedereede

Ds. C. Harinck, Gereformeerde
Gemeenten, Kapelle

Rev. W. de Jong, Chr. Reformed
Church, Straffordville, Ontario, Canada

Mevrouw M. A. Tanis, Chr. Geref.,
Goedereede

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van
elke maand (10 maanden van het jaar);
alle chronisch zieken kunnen dit blad
gratis ontvangen; de abonnementsprijs
is € 10,00 per jaar; het banknummer
is: NL 40 INGB 0000 9389 39 ten
name van Stichting Kracht naar Kruis
te Den Haag;

opgave nieuwe abonnees en adres-
wijzigingen aan:

abonnements@krachtnaarkruis.nl of
KnK, Anthon van der Horstlaan 56,
3752 VP Bunschoten-Spakenburg;
alle informatie over KNK kunt u
vinden in www.krachtnaarkruis.nl